

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J.-P. COLLÉE, boekdrukker
en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd
zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaar is bepaeld op 3 fr. per jaer.
3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. 15 »
De reklamen 25 »

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk
uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in
het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen
worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren
gegeven genieten voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 13 MAERT.

Landbouw-tentoonstellingen en pryskampen.

In een vorig nummer hebben wy het verslag mede-
gedeeld der besturende commissie onzer landbouw-socie-
teit over de tentoonstelling welke den 15 september
laetstleden in onze stad plaats gehad heeft. Heden vinden
wy in het *Zondagsblad* van Gent een zeer merkwaardig
verslag over een pryskamp die in het eerste distrikt
Oost-Vlaenderen komt gehouden te worden. Onze buit-
ten-lezers zullen met belang de volgende aanmerkingen
lezen over het nut der tentoonstellingen en pryskampen
in het algemeen.

Ziehier hoe de verslaggever zich uitdrukt :

De wensch naer verbetering, die de landbouwers
moet bezielen, vindt in de instelling der pryskampen
eene bestendige bevrediging. Eene heilzame betrachting,
om beter dan zyne medeburgers te doen, spoort zoo wel
de nyveraer als de landbouwer aen, en dient tot steun
aen zyne ondernomene poogingen.

Hoe gering ook elke bekomene uitslag zyn moge; hoe
klein elke vooruitstap ook zy, strekken zy tot aenmoed-
iging om meer te winnen, om verder te komen, en
deze strekking vindt in de pryskampen een allerkrach-
tigste hulpmiddel.

Zoolang de nyveraer of de landbouwer zich binnen
zynen eigenen kring opsluit en afgezonderd blyft; zool-
lang geene treffende daedzaken hem tot de vergelyking
dwingen; zoolang een gemakkelijke verkoop van zyne
voortbrengselen en een verzekerd voordeel op de ver-
bruiking hem in eene zoete rustigheid laten verkeeren,
worden verbetering en vooruitgang maer al te dikwyls
in vergetenheid gezet.

Dan alleen, als akelige omstandigheden overkomen,
die hem in zyn bestaan bedreigen; als hy zich door
eenen yverigen en kunderigen medestrevter buiten de
verbruikmerkten gesloten ziet; als door zyne gebrekkige
doenwyzen zyne voortbrengselen duerder en slechter
dan die van andere worden en hem met eenen onver-
mydelijken ondergang bedreigen, slechts dan worden
verbetering en vooruitgang door hem gewaerdeerd;
doch meesttyds te laet. Voor hem die zich laet voorste-

GUSMAN DE VERVLOEKTE.

Schoon en edel is de hooge vierkante toren van den
Alcazar van Segovië. Boven alles steekt hy zyne kruin uit,
met kanteelen bekroond, als de trotsche Koning dier stad.

Reeds in 1220 had Alfons van Almares, op eene reus-
achtige graniëtrots, welke voet in sombere diepten ver-
dynt, een magtig kasteel gesticht, als eene voorwacht, om
zyne bakermat de oude stad der Segoviërs, te bewaren.
Zyn kleinzoon, Alfons III, vond de heerlyke en vaderlyke
wooning stevig en uitgestrekt, meermalen herhaelde hy:
By de kracht eens reuzen voegt zy niet de ontzagwekkende
majesteit; men zoude zeggen, dat zy op den berg nederligt;
ik wil dat zy overeind sta en dat men ze van verre zie.
Aenstonds had hy zich aen het werk begeven; want Alfons
van Almares, de derde van dien naam, had geenen wil, die
niet oogenblikkelyk door zyne bewerkstelling zigbaar
werd. Voor hem was de opvatting en de uitvoering eene en
dezelfde zaak; in zyne gedachte, moest de wil eens mans
van yzer zyn, gelyk zyne wapenrusting en zyn zwaard.

Met zulke mannen gaen de ondernemingen spoedig
voort: ook bepaelde weldra het kasteel der Almares zyne
hoogte niet meer tot die van het uitgestrekte vierkante ge-
bouw, op de hoogvlakte der rots gelegen. Weldra verhiel
de trotsche toren, boven op den voornaemsten ingang van
den Alcazar geplaatst, zich in de wolken.

Alfons had acht zonen, en hy droeg aen ieder hunner een
van de acht torentjes op, welke de groote toren schynt te
dragen, als eene moeder, die hare kinderen in hare armen
opheft, om hun den hemel te wyzen.

Toen die acht torentjes met hunne gekertelde kanteelen
en hunne moordgaten voltooid waren en twee honderd voet
boven de rots in de lucht hingen, bragt er de heer van
Almares zyne zonen; en aldaer zegde hy tot hen: » Ik
schenk aen ieder uwer een van deze torentjes en elk van
dezelve zal een' uwer namen dragen; doch ik voeg eene
voorwaerde by dit geschenk: vooraleer af te dalen tot

ken door zyne medestrevers, worden de poogingen
lastig en dikwyls vruchteloos; ontmoedigd op het aen-
zien van den afstand die hem reeds van zyne naburen
verwydert, of, indien hy door eene ernstige kracht-in-
spanning zich tracht op de hoogte der kunst te brengen,
is het maer al te dikwyls ten koste van poogingen, die
voortaan zeer lang de toekomst zullen bezwaren.

De instelling der pryskampen heeft tot doel hierin te
voorzien, en alle belanghebbenden in den ononderbroken
voortuitgang en in de bestendige verbetering deelnemend
te maken.

In plaats van de zucht om beter te doen aen akelige
toestanden, aen betreurensweerdige tydsomstandigheden
te vragen; in plaats van die verbetering schoksgewyze
en door de noodzakelykheid te doen ontstaan, hebben
de pryskampen tot doelwit de verbetering te regelen en
voortdurend te maken. In plaats van op de noodzakelyk-
heid te steunen, nemen zy de eerzucht tot hulpmiddel:
en wy verhaesten ons het te zeggen, deze eerzucht is
een edel gevoelen, want zyn doel is verbetering van den
algemeenen toestand, en geenszins eene ydele bevredi-
ging van eene verachtelyke eigenliefe. Maer indien
de zucht naer eerebewys en naer onderscheid het zicht-
baar uitwerksel der pryskampen schynt te zyn, zyn de
ware en wezentlyke uitslagen heel anders.

Door de pryskampen ziet men niet alleen wie de
schoonste dieren bezit, wie de beste vruchten voort-
brengt, wie de volmaekste werktuigen bezit; maer men
leert ook deze dieren, vruchten en werktuigen kennen
en waerden. De landbouwer, die by eenen mededinger
melkkoeijen zal gezien hebben, die jaerlyks 5,000 liters
melk, en op dezelve 1 koligram boter voor 15 tot 20
liters melk geven, zal natuerlyk alle poogingen aen-
wenden om er zich gelyksoortige aen te schaffen, en
zal geene koeijen behouden, die even zoo veel of nog
meer als de eerste eten, en dit eten met slechts 3,000
liters melk en daer van 100 kilogr. boter betalen. Indien
hy by eenen mededinger slagtdieren vindt, die uit
hoofde van fyn gebeente tegen 1 fr. per kilogr. levend
verkocht worden, zal hy noodzakelykerwyze geene
dieren meer voortkweeken, die hem, in dezelfde om-
standigheid, 80 centiemen opbrengen; en dit is waer
voor alle slach van vee en huisdieren, voor varkens en

by uwe moeder, die vreest zoo hoog op te stygen, gaet gy
my zweren, dat zoo ooit de woning onzer familie wordt
bedreigd, gy naer uwe torentjes zult snellen, op welke
plaatse gy u ook zult bevinden, om uwe bakermat en die
uwer voorgangers te verdedigen. »

Alstoen legden de acht zonen van Alfons III, op het platte
dak van den nieuwen en heerlyken slottoren, hunne handen
in zyne hand en zwoeren hunnen eersten eed.

» Het is wel, zegde de ridder, ik heb uwe trouw ontvan-
gen, en ik reken er op. . . » Daarna voegde hy er by, met
eenen fieren glimlach: » Hier zyn wy zoo dicht by den
hemel, dat het niet goed zoude wezen eenen valschen eed
te doen; want de Engelen Gods hebben u kunnen hooren. . .
Ik vrees niets, te dien opzichte. . . . Wy zyn uit een bloed ge-
sproten, dat geenen meined kent. . . . Ook heb ik op steen
de spreuk doen snyden van mynen voorvader Fernand:

« GLORIA MEA FIDELITAS. »

Zoodra ze in de groote zaal terug waren gekeerd, zegde
hun de bleeke en ziekelijke burgvrouw: » Ik heb uwen eed
niet kunnen hooren, maer ik heb hem gezien; ik had my op
het grasperk doen brengen, en ik verzeke u, myne waarde
zonen, dat gy schoon om zien waert, zoo digt by de wolken,
uwen edelen vader omringende, en daer ik niet tot by u
konde komen, zoo zyn echter myne wenschen tot u opge-
klommen. »

Al wordt de adelaer oud, toch verlaet hy nog zyn nest,
om de zon in het gezigt te gaen zien. Ofschoon reeds bejaerd,
kon Alfons in het slot niet blyven, dat hy zich had gebouwd.
De oorlogsgeruchten waren tot zynen berg gekomen, en
hy was met zyne zes oudste zonen vertrokken, om de kruis-
vaen te gaen verdedigen. Nadat de yzeren man (zoo noemde
men hem in de landstreek) het slot verlaten had, werd er
het leven minder gestreng.

De edele echtgenoot van den burgvoogd, teeder en ly-
dend, had geenen wil om dien van de zonen tegen te gaen,
die by haer waren gebleven. Zelfs dan, wanneer ze minder
smarten hadde te lyden gehad, zoude zy nog te zwak ge-

geiten, even als voor kiekens en konynen; even ook
voor de veldvruchten en den landhalm.

En ander voordeel der pryskampen, op welke wy de
aendacht wenschen te vestigen, is de grootere handel
en by gevolg de grootere weerde der dieren, die door
eene bestendige verbetering ontstaet. Als eene streek
voor de voortreffelykheid van haer vee door de uitslagen
der pryskampen bekend wordt, wordt deze streek ook
een punt van handels-betrekkingen, die zich alom uit-
breiden en talryke bronnen van voorspoed openen. Het
graefschap van Durham, dat van Devon, de valei der
Cheviot, in Engeland, zy op deze wyze de wereld rond
beroemd geworden. Even zoo is hier te lande met de
paerden van Veurnambacht, welke by honderde door
onze overzeesche geburen, die nogtans aen geene paer-
den ontbreken, worden opgekocht.

Het belang van de algemeenheid der verbruikers is by
het wellukken der pryskampen en by het verkrygen
der beloofde uitslagen te pand gesteld.

Wanneer de gemeente-besturen pryskampen voor
slagtvee instellen, kunnen dezelve alleen uitslagen voort-
brengen, wanneer men voorafgaendelyk door onver-
moede poogingen tot de geslachts-verbetering geraekt
is, die toelaet van door de geschiktheid en de aenge-
wonnen eigenschappen der verbeterde dieren, met
vrucht en zonder al te veel onkosten in het strydpark
te treden. De wedstryd tusschen vet slagvee kan dus
slechts als een gevolg van de vee-verbetering aenzien
worden, die noodzakelyk moet bewerkt worden in de
omstreken der groote steden, willen de veekweekers en
velleggers, die aldaer woonachtig zyn, zich niet voor
altdyd buiten de belooning gesloten zien.

Niet alleen oefenen de pryskampen, zooals zy hier
by ons zyn ingerigt geworden, eenen heilzamen invloed
uit op den voorspoed van den grooten en middenbaren
landbouw, maer zy geven ook aen de geringere land-
bouwers, aen de daglooners, eene voordelinge gelegen-
heid om tot eene lotverbetering te komen, door onder
hunne oogen de beste en volmaekste dieren te brengen,
die het klein huisvee uitmaken. Alle bronnen van
bestaan voor den geringen landbouwer, kunnen door
deze kennis, en ten gevolge van de tentoonstelling en
de er op volgende pryskampen, verbeterd worden en op

weest zyn, om hunne wenschen te wederstaen.

God had haer enkel geschikt om te gehoorzamen en te
beminnen; maer om te geleiden, om te beveten was zy on-
bekwaem. De wyngaerd en de liane zyn schoon, wanneer
zy worden ondersteund; maer aen zich zelve overgelaten,
rigten zy zich niet op, en kunnen niemand beschutten.

De twee jongste harer kinderen, Gusman en Isidoro,
gevoelde wel eenige spyt, dat zy den krygsroem niet zouden
deelen, welken hunne broeders, op de voetstappen van hun-
nen vader gingen verwerven, doch troostten zich een weinig
met de vryheid, welke thans hun leven was komen vervoly-
ken. Jonge edelheeren uit de omstreken van Segovië had-
den kennis gemaakt met hen, en dikwyls verlieten de twe-
laetstgeborenen van Bianca van Almares hunne moeders
om met hunne nieuwe vrienden te gaen jagen.

Na talryke vreugdfeesten buiten 's huis, by hunne edele
naburen, kregen Gusman en Isidoro natuerlyk lust, om, op
hunne beurt, de jonge lieden by hen te ontvangen, die hen
op hunne feesten hadden uitgenootigd. Eerst bragt de zieke-
lyke burgvoogdes daertegen in den slechten staet van hare
gezondheid en het afwezen van haren leer en meester. don
Alfons van Almares; maer destyds, gelyk op onze dagen,
hadden de kinderen duizende zoete en stroelende woorden,
om hunne moeders te doen toegeven en tot hunne wenschen
over te halen; en dona Bianca stemde er eindelyk in toe.
een weinig tot haer leedwezen, men moet het bekennen,
dry dagen open hof te houden; jagen, ridderspelen, dansen
en banketten moesten de vrolyke uren vervullen. Zoodra
had zy niet ja gezegd, by de ontwerpen van hare zonen, of
zy werd omhelsd, gestreeld door hen, alsof zy nog kinderen
waren geweest. . . . Wanneer zonen groot geworden zyn,
zyn die goede oogenblikken zeldzaam voor de moeders:
daerom gevoelde zy zich gelukkig niets te hebben geweig-
erd, ondanks eenige ligte gewaerwordingen van spyt.

Donderdags was er steekspel op het grasperk van het
kasteel, en onder de puntbogige portieken, die deze cere-
plaets omringden, waren er stelsedjen opgeslagen geworden
voor de dames en jonkvrouwen van Segovië en uit de om,